

Вяра

Трета неделя след Петдесетница

В ТРЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА, ЗА СРЕБРОЛЮБИЕТО И НЕПРАВДАТА

Никой не може да слугува на двама господари

(Мат. 6:24)

Благослови, отче!

Няма по-голям грях от сребролюбие то и лакомия грабеж. Защото то е разсипало много къщи, разрушило е до основи села и градове, предизвикало е много страшни боеве, брат да се вдигне срещу брат, баща - срещу син, и син срещу баща, направило е много човешки сърца да станат зверски и още много други безбройни злини. То е корен на много злини, то е второ идолопоклонство, защото прави така, че човек се надява повече на парите си, отколкото на Бога, както едно време идолопоклонниците са се надявали на своите идоли. То прави човешкият ум да не гледа право, нито да преценява правилно, а прави кривото право и правото криво, както ще чуете сега от

Евангелието.

Евангелие от Матей, зачало 18

Рече Господ: Светило за тялото е окото. За това, ако твоето око бъде чисто, и цялото твое тяло ще бъде светло, ако пък твоето око бъде лукаво, цялото твое тяло ще бъде тъмно. И тъй, ако светлината, що е в тебе, е тъмнина, то колко ли голяма ще е тъмнината? Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне, или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона. За това казвам ви: не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тялото си, какво да облечете. Душата не струва ли повече от храната, и тялото от облеклото? Погледнете птиците небесни, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират, и вашият Отец Небесен ги храни. Не сте ли вие много по-ценни от тях? Па и кой от вас със своята грижа може да придаде на ръста си един лакът? Защо се грижите и за облекло? Взрете се в полските кринове, как растат: не се трудят, нито предат, а казвам ви, че нито Соломон във всичката си слава не се е облякъл тъй, както всеки един от тях, и ако полската трева, която днес я има, а утре се хвърля в пещ, Бог тъй облича, колко повече вас, маловерци! И тъй, не се грижете и не думайте: какво да ядем, или какво да прием, или какво да облечем? Защото всичко това търсят езичниците, и защото вашият Небесен Отец знае, че имате нужда от всичко това. Но първом търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде. (Мат. 6:22-33)

ТЪЛКУВАНИЕ

Благочестиви християни! Иисус Христос, за да ни възпре от

ненаситното сребролюбие и от неправдата, много пъти ни казва да бягаме от тях. Веднъж казал да не заравяме имането си в земята, а да го изпращаме на небето. А сега казва да не сме лакоми в сребролюбието, защото от него умът ослепява и не може да вижда Бога. Понеже каквото е окото за тялото, това е и умът за душата. И както здравото око просвещава тялото, така и чистият ум просвещава душата, и както болното око потъмнява тялото, така и нечистият, болният ум, потъмнява душата. Защото, когато е чист и здрав, умът вижда Бога и Неговата правда, от които взема светлина и просвещава душата. А когато се обърнем към лукави мисли и започнем да събираме много имот с неправда и да вършим други телесни грехове, умът ни потъмнява. И когато потъмнее умът на човека, тогава потъмняват и душата, и тялото му. За това Христос казал: „Когато потъмнее умът, който е светлина, колко повече ще потъмнеят душата и тялото, които се просвещават от ума”. За това духовните служители и църковните началници трябва да са светли с делата си, да имат чист и просветен ум и да упътват хората към спасение, да ги пазят от зло и неправда. Защото ако обичат сребролюбието и неправдата повече от обикновените миряни, или ако се напиват и живеят по-лошо от неуките, тогава миряните и неуките какви ще станат? Не са ли те око и светлина за хората от простолюдието, както Христос каза на апостолите: Вие сте светлината на света. Вие сте солта на земята (Мат. 5:14,13). Ако вие станете тъмница, то колко ли тъмен ще стане народът и ако солта ви изгуби сила, тоест ако изгубите сила с лоши дела, то непросветеният народ ще се вмирише. За това Григорий Богослов казва: „О, свещеници, вие сте око и светлина на Църквата. Пазете се да не потъмнеете, защото, ако потъмнеете, каква тъмнина ще настане!”. Но и всички сме длъжни да си пазим светлината да не угасне от някое неправда, да се трудим винаги за доброто и да слугуваме на Бога, а не на злото. Защото който върши зло, не може да бъде

угоден на Бога. Както казва Христос днес в Евангелието: „Както един слуга не може да служи на двама господари”, така и християнинът не може да слугува на Бога и на сребролюбието – отделя човека от Бога и го прави роб на неправдата. Който събира много имот, го събира повече от неправда. За това и не може да бъде слуга на Бога, защото Бог казва да бъдем чисти, да помагаме на сиромасите и да се въздържаме от всяко зло, а неправдата казва да вършим блудство, да грабим чуждото и да тичаме, към всяко зло. И тъй, който върши неправда, не може да бъде угоден на Бога. Но понеже всяка неправда тръгва от сребролюбието, за това Христос ни повелява да не се грижим много за храна и дрехи, а само колкото е нужно, за да се крепи тялото и да не бъде голо. Тук Христос не казва да не работим, а казва да не се грижим много за тялото, само да гледаме спасението на душата си и да имаме надежда само на Бога, защото Той храни и облича целия свят. Нали душата е по-ценна от тялото, а тялото от дрехите? Щом като Бог е дал душата и тялото, не може ли да даде и храната, и дрехите? Щом като Бог се грижи за птиците, няма не ще се погрижи за нас, които сме Негов образ? Бог както е хранил Адам в рая, Моисей на Синай, Илия на Хорив, Иоан в Йорданската пустиня, така ще храни и нас. Всичко става по Негова воля. И нашият растеж зависи не само от яденето, но и от Божия промисъл, защото колкото и да яде човек, не може да порасне повече от това, колкото му е отредил Бог. За това трябва да възлагаме цялата си надежда на Бога, защото нашият труд е напразен без Неговата помощ. Помислете само колко прекрасно украсява Бог цветята на полето, без никакъв труд, така че дори Соломон, който имал толкова слава, не може да се украси като цветята. И щом като Бог се грижи да украсява цветето, от което няма никаква полза, не ще ли се погрижи повече за нас, ще ни остави ли гладни и голи? Няма да ни остави. Щом като е така не бива да гледаме да украсяваме само тялото, което утре ще стане

пръст, а трябва да украсяваме душата с добродетели, защото е безсмъртна и безкрайна. Ако имахме съвършена вяра в Бога, нямаше да се грижим толкова за тялото, защото всичко това го искат друговерците, които не познават Бога, а щяхме да се трудим да спасим душата си. Бог не ни забранява да се храним и да носим дрехи, но ни забранява да мислим от днес за утре какво ще ядем и какви по-скъпи дрехи ще си ушим. Бог ни заповядва да търсим само Небесното царство и Неговата правда, а другите телесни потребности Той Сам ще ни ги даде, без да ги търсим. О, наша глупост! Всеки ден търпим различни беди на този свят, от една страна - от хора, от друга страна - от дявола, но пак се грижим за тялото и за светските неща, които скоро ще преминат като сянка, а за душата, която е безсмъртна и безкрайна, никак не се грижим. И защо? Защото нашата светлина (умът) е станал тъмнина.

ПОУЧЕНИЕ

Братя християни, всички вие чухте, как Христос ни забранява да се грижим много за светските неща и как ни уверява, че ни дава всичко необходимо. За това трябва да оставим светското ненаситно желание, да живеем чисто и праведно и да имаме любов помежду си, да се обичаме, както ни обича Христос и предаде Себе Си на смърт за нас. О, какво лошо време е сега, защото между нас няма любов и съгласие! Кажете ми, у кого има сега милост и любов и има ли някой, който да иска да търпи мъчение за другия? Няма, няма кой да прави добро, няма нито един, всички се отклониха, станаха еднакво покварени (Пс. 14:3, 52:4). Ето, всички сме се предали на завист, омраза и зло, всички сме паднали в разни телесни сладострастия. Купуваме и продаваме с клетва и лъжа. Всички сме лукави, всички сме сребролюбци и грешници. За това и Бог ни предава на различни беди и заради тежките ни грехове

допуска да ни връхлетят страх, глад, болест и внезапна смърт. Но знайте, че ако от все сърце изоставим злините си и се обърнем към покаяние, то и Бог ще се умилостави към нас и ще ни удостои да влезем в онази небесна радост, където ще се веселим заедно със светиите и ще бъдем там с нашия Господ Иисус Христос, Комуто слава във вечните векове, амин.

Из „Софроние“ на епископ Софроний Врачански

† **ВИЖТЕ ОЩЕ**

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО